

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

Стаття 5 Конституції України

№15 (152)

Наша ГРОМАДА

П'ЯТНИЦЯ,
20 серпня '21

Буде як сонечко

Коли два роки тому катеринівський дитсадок «Сонечко» після утеплення пофарбували в зелене, багато хто дивувався, мовляв, ну й вибрали ж колір: дорослому не приємно дивитися, то що вже говорити про дітей.

І справді, нині приміщення має не дуже привітний вигляд, але це тимчасово. Як пояснили газеті в сільській раді, невдовзі буде продовжено опоряджувальні роботи, по закінченні яких цей дитсадок навіть зовні нагадуватиме про своє призначення. Такий досвід уже є – приміщення ліцею «Нова школа» в Катеринівці. Його пофарбовано в теплі веселкові кольори, до чого долучився місцевий рудник, виконавши відповідні роботи за свій кош.

Закінчать опоряджувати приміщення закладу дошкільної освіти, коли буде капітально відремонтовано дах. Нині над цим уже трудиться бригада будівельників (на фото). Необхідні кошти передбачено в бюджеті Катеринівської сільської ради на нинішній рік.

Нові тарифи на електроенергію

Кабмін опублікував інформацію про тарифи на електроенергію для населення з 1 жовтня 2021 р. до 30 квітня 2022 р.

Для українців, які споживають не більш як 250 кВт-год на місяць, ціну на електроенергію зафіксували на рівні 1,44 грн/кВт-год. Тариф діятиме з 1 жовтня 2021 р. до 30 квітня 2022 р.

Для побутових споживачів, які за місяць використовують понад 250 кВт-год, ціна залишиться на рівні чинного тарифу в 1,68 грн/кВт-год.

Уряд закріпив тариф 1,68 грн/кВт-год для колективних побутових споживачів, гуртожитків, що розраховуються за електроенергію за загальним лічильником у частині споживання електроенергії фізичними особами для власних потреб, окрім професійної та господарської діяльності.

Тариф 1,68 грн/кВт-год закріплений за дачними й дачно-будівельними кооперативами, садовими товариствами, гаражно-будівельними кооперативами для технічних завдань та освітлення території.

Кабмін додав до категорії споживачів, які отримують електрику за фіксованою ціною, юридичних осіб, які здають житло для внутрішньо переміщених осіб, і релігійні організації.

За постановою, за наявності двофазних лічильників споживачі оплачують половину ціни за період з 23:00 до 07:00, за наявності трифазних лічильників – 1,5 фіксованої ціни з 8:00 до 11:00 і з 20:00 до 22:00. 0,4 цієї ціни – з 23:00 до 07:00. У решті часових проміжків сплачують повну ціну.

Пересувні відділення Укрпошти

Із 2018 року Укрпошта почала запроваджувати пересувні поштові відділення. До кінця 2021 року пересувні відділення Укрпошти запрацюють у всіх селах України з населенням до 2 тис. людей.

Завдяки такому сучасному формату роботи (використовують 142 поштові адміністрації світу) жителі навіть найвіддаленіших сіл зможуть отримати всі потрібні їм поштові, логістичні й фінансові послуги. Бригада пересувного відділення доставляє ліки, періодику й посилки, при-

ймає оплату за комунальні послуги тощо.

Графік роботи пересувної пошти розраховано для кожного населеного пункту відповідно до обсягів роботи. За необхідності графіки роботи у селі переглядаються та адаптуються до потреб клієнтів.

У разі виникнення будь-яких питань щодо обслуговування в Укрпошті, можна звернутися за консультацією до контакт-центру за телефоном 0 800 300 545 або написати на електронну скриньку ukrposhta@ukrposhta.ua.

З'являться нові банкноти

Сьогодні Національний банк вводить в обіг дві пам'ятні банкноти номіналами 100 та 500 гривень, присвячені 30-річчю Незалежності України. Їхньою відмінністю від таких же банкнот

попередніх випусків є айдентика (символіка), присвячена святкуванню 30-тої річниці Незалежності України. Її нанесено на лицьовому боці банкнот. Всі інші елементи залишаються.

ОГОЛОШЕННЯ

Щоб отримати допомогу від держави

З 5 серпня по 20 вересня триває збір документів на отримання державної допомоги утримувачам пасік, фізичним особам та фізичним особам-підприємцям, які провадять свою діяльність у сфері бджільництва.

Зацікавленим особам необхідно надати до сільської ради такі документи: копію ветеринарного паспорта (нового зразка); копію рішення про державну реєстрацію потужностей; довідку з банківської установи про відкриття рахунку; копію паспорта громадянина України та ідентифікаційний код утримувача пасіки.

За детальною інформацією звертайтеся до сільської ради (с. Катеринівка) або відповідного старостату.

Мають стати на військовий облік

Згідно із ст.14 Закону України «Про військовий обов'язок та військову службу», юнаки 2005 року народження – зареєстровані жителі громади повинні стати на військовий облік – приписатися до призовної дільниці Кропивницького РТЦК та СП (колишній Кропивницький районний військовий комісаріат).

Для цього до 20 вересня слід подати необхідні документи до відділу загально-організаційної, інформаційної роботи та документообігу (старостату). Про перелік документів можна дізнатися у відділі або у старости.

3 Днем Незалежності!

Шановні жителі Катеринівської територіальної громади!

Тридцять років тому на карті світу з'явилася держава Україна. Сталося це закономірно, адже цього бажав український народ. Спроби мати свою самостійну державу робилися й раніше та з різних причин вони завершувалися невдачею. Не зникла загроза незалежності України й сьогодні. Захистити ж її – обов'язок усіх, хто сьогодні живе в Україні, і це можна робити як зі зброєю в руках, так і постійно зміцнюючи економічний потенціал.

Наше підприємство з року в рік нарощує видобуток каоліну, що дозволяє робити вагомий внесок до бюджету громади, брати активну участь у створенні гідних умов для проживання в ній.

Від імені колективу підприємства вітаю всіх зі знаменною подією – 30-річчям незалежності України. Усім – міцного здоров'я, благополуччя і віри в щасливе майбутнє нашої незалежної держави!

Володимир КУХТА,
генеральний директор АТ «Кіровоградське рудоуправління»

Про готовність до початку навчального року та користь освітніх новацій

Директорку ліцею «Нова школа» Ольгу Буряк я застав на робочому місці. Гадав, закінчилася відпустка, з'ясувалося – ні.

– Підготовка до нового навчального року вимагає бути на робочому місці, – пояснила Ольга Борисівна. – Треба дещо організувати, проконтролювати, допомогти працівникам не тільки словом, а й фізичною силою.

Я поцікавився, чи встигнуть до першого вересня зробити усе, що запланували.

– Встигнемо, – впевнено відповіла директорка і перелічила тих, кому вдячна за допомогу, – Катеринівську сільську раду, працівників комунального підприємства «Обрій» та адміністрацію акціонерного товариства «Кіровоградське рудоуправління».

Ольга Борисівна каже, що найголовнішим для ліцею була підготовка класних кімнат для першокласників.

– Нинішнього року набира-

ємо три перші класи, тому хочеться зустріти наших маленьких учнів якнайкраще: сучасні ремонти майже закінчено. Уже закуплено для першокласників парти, шафи, чекаємо на надходження дидактичних матеріалів, комп'ютерів, – додає директорка. – Кошти на це виділяє держава, але їх не вистачає, тому Катеринівська сільська рада щороку дофінансовує нас.

Закінчення на стор. 2

Мабуть, не знайдеться в нашій громаді людини, яка б не захоплювалася чимось для душі. Навіть якщо хтось стверджуватиме, що нічого подібного за собою не помічає, це ще нічого не означає. Просто людина не підозрює про існування захоплення. Воно може тихенько собі визрівати, щоб колись нагадати про себе, як мовиться, на повний голос. Тоді людина відкривається нам новими гранями й ми дивуємося: і хто б міг подумати!

Переконали, так було і з Марією Яківною Влас, пенсіонеркою з Грузького, коли жінка несподівано для себе і всіх, хто її знав, почала вишивати бісером. Вишиті нею ікони й картини одразу сподобалися односельцям. Вони й порадили мені зустрітись з рукодільницею.

Знаходжу потрібну адресу. Першим у вічі кидається голубий колісний трактор, що стоїть під виноградною аркою. Він чимось нагадує мені баского коня, готового зірватися з місця. У дворі панує порядок.

Натискую на кнопку дзвінка, закріпленого на хвіртці, й невдовзі на порозі з'являється жінка з ціпком. Називаю, кого розшукую.

— Це я, — відповідає українською з ледь помітним акцентом.

Пояснюю, з якою справою прийшов, й ось я вже в просторій, гарно прибраній хаті. За екскурсовода мені Марія Яківна. Стіни прикрашають дуже гарні картини, вишиті бісером.

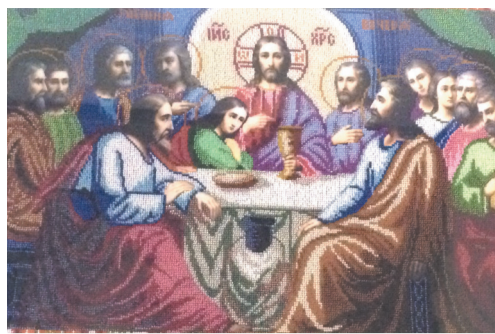
— Ще більше своїх робіт я подарувала, — каже хазяйка. — Тільки одних ікон, мабуть, штук двадцять.

З'ясовується, Власи — приїжджі. Тому й чути отой акцент.

— Ми з чоловіком із Молдавії, — каже жінка. У вісімдесят другому були тут на заробітках. Сподобалося все: село, люди і те, що тут землі більше, ніж у нас. Наступного року вже переїхали на постійне проживання. Чоловік на тракторі працював, я — на нормі. Після народження дітей захворіла. Лікарі виявили ревматизм серця, дали довідку, щоб мене на легшу роботу перевели. Колгоспне начальство послало чергувати вночі на фермі, а це ще важче, ніж було на нормі. Часто лежала в лікарні, і діти малі хворіли, то чоловік порадив мені залишитися вдома. Сам трудився без вихідних і відпусток: весною і влітку — в полі, а восени і взимку — на фермі. Коли нічим було платити, розраховалися з ним трактором.

Узнаю, що моя співрозмовниця долучилася до вишивання ще в дитинстві. Вишивала гладдю, хрестиком. Бісером почала вишивати років два тому, й сталося це ось як:

— Якось, — розповідає, — побачила в моєї подруги Каті Карлюгіної невеличких лебедів, вишитих бісером. Так вони мені сподобалися, що вирішила: і я вишию таких же. Поїхала в Кропивницький, роз-

— Я можу замінити кольори, щоб картина була виразнішою, — пояснює.

— То ви, мабуть, маєте потяг і до малювання?

— У дитинстві хотілося малювати, тільки не було як учитися. Наша сім'я жила бідно, треба було працювати.

Мене цікавить, що ж примушує її щодня знаходити час для свого захоплення, й чую:

— Завжди хочеться якнайшвидше побачити свою роботу готовою.

Світ наших захоплень

Марія Влас: Завжди хочеться якнайшвидше побачити свою роботу готовою

шукала магазин «Марія», попросила продати мені малюнок з лебедями. Знайшли значно більший за той, що я бачила, але мене це не зупинило, ще накупила бісеру. Вишила менше ніж за три дні. Чоловік каже: «Очі зіпсуєш», а я йому: «Нічого страшного». Тоді я вже зрозуміла, що не зупинятимуся, вишиватиму й далі. Після лебедів вишила орхідеї, маки, дуже багато ікон. Найбільшою своєю вдачею вважаю ікону «Таємна вечеря». На неї пішло майже шістьдесят п'ять тисяч бісерин.

Каже, не завжди дотримується кольорів, зазначених на малюнку, часто імпровізує.

Зізнається, що невеликі ікони та картини могла б вишити й за день, якби не відволікали турботи по господарству.

— Ви багато своїх робіт подарували, не шкода, адже тратили час, гроші?

— Та ні. Мені це приносить задоволення, тому дарую свої роботи від щирого серця — хай люди тішаться.

Її картини та ікони мають не тільки односельці. Одна з її картин опинилася аж в Ізраїлі.

— Там живе дочина подружка із сім'єю, і я передала вишитих лебедів, то

вона телефонує й каже, що подарунок їй дуже сподобався. А я їм ще й кожному іконки вишию.

Марія Яківна виносить пакетики із бісером. У пакетах тисячі маленьких різнокольорових кульок. Мимоволі виникає думка: це ж яке терпіння треба мати, пришиваючи кожну з них на своє місце! Марія Яківна таке терпіння має, тому й народжуються в її руках справжні шедеври.

Але було б несправедливо не згадати тут і чоловіка Марії Яківни Бориса Мефодійовича, адже він теж має своє захоплення — виноградник. Такий виноградник можна побачити, мабуть, тільки в Молдавії. Щороку збирають до двох тонн і біль-

ше янтарної ягоди. Всі сорти винні. Власи роблять винний матеріал, який закуповують у них оптовики. Нинішнього року урожай буде не такий щедрий, як у попередні роки, але нічого не вдієш — була холодною весна...

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

«Тому що я – українець»

Із Станіславом Щуровим познайомився завдяки... прапору. Ідучи вулицею Грузького, звернув увагу на жовто-блакитне полотнище, що розвівалося за парканом на високій щоглі. Захотілося дізнатися, хто ж це зробив.

Зазираю на подвір'я, й, на моє щастя, там виявився той, хто мені був потрібен. Чоловік років сорока п'яти порався біля мотоблока. Побачивши гостя, відірвався від роботи. Розбалакалися. Коли я запитав про прапор, Станіслав не замислюючись відповів:

— Підняв прапор, тому що я — українець. Мені довелося бувати за кордоном, але переконався: найкраще почуваюся в себе вдома, в Україні.

З дружиною Вікторією вони живуть у селі з весни. До того мешкали в Кропивницькому, працювали на одному з ринків.

— Дружина досі працює на

ринку, а мені й у селі вистачає роботи.

Подружжя має чималенький город (вісімдесят соток), на якому росте все — овочі, картопля. Частина городу засіяно люцерною.

— Навіщо люцерна? — всімається Станіслав. — А ми купили кіз.

— Ви вирости в селі? — запитую.

— Ні, народився в Бобринці, потім батьки переїхали до Кіровограда. А хазяйнувати вчився в бабуні, Насті Пижової, коли приїздив до неї в Овсяниківку на канікули. Чоловік її рано помер, то вона вміла все робити й мене вчила. Вона навіть пасіку велику тримала.

У Грузькому Станіслав устиг уже здобути репутацію майстра на всі руки. Він і пічку чи грубу змурує, і допоможе на городі траву скосити й багато іншого зробити. А ще він забезпечує кормами грузчан, які мають в

своєму господарстві живність. Потрібен комбікорм, сухий жом, якась дерть — будь ласка, приходьте чи приїжджайте.

— Людям дуже зручно, не треба їхати по корми до міста, — каже Станіслав.

Цікавлюся, чому обрали Грузьке, а не якесь інше, з кращими дорогами село.

— Набридла міська суєта, постійний шум, — відповідає, — і коли я потрапив у Грузьке, мене найбільше вразила тутешня тиша. Тут так тихо! І дихається тут вільніше. А щодо кращих доріг, благоустроєності, то мені здається, що зміни торкнуться й Грузького.

На закінчення кажу, що в Катеринівці теж можна побачити державний прапор не тільки на установках.

— Мені розповідали, — відповідає Станіслав. — Ось тільки полагоджу мотоблок — поїду подивлюся.

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

